U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **J. T.,** zastoupená JUDr. Josefem Prokešem, advokátem, nám. Dr. E. Beneše 5/13, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje,** se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, v řízení o námitce podjatosti samosoudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, Mgr. Karla Kosteleckého, podané žalobkyní v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2008, č. j. OSV/981/2008/87, ze dne 19. 12. 2008, č.j. OSV/981/2008/88 a č.j. OSV/981/2008/89, a ze dne 14. 1. 2009, č.j. OSV/ 21/2009/R/9 (vedeno pod sp. zn. 63 Cad 8/2009), a v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2009, č.j. OSV/269/2009/R/435, rozhodnutí ze dne 4. 5. 2009, č.j. OSV/270/2009/R/434 a rozhodnutí ze dne 29. 7. 2009, č. j. OSV 498/2009/R/701 (vedeno pod sp. zn. 63 Cad 78/2009)

takto:

Samosoudce Mgr. Karel Kostelecký **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věcí vedených u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec pod sp. zn. 63 Cad 8/2009 a sp. zn. 63 Cad 78/2009.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec (dále jen „krajský soud“) žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2008, č.j. OSV/981/2008/87, ze dne 19. 12. 2008, č.j. OSV/981/2008/88 a č.j. OSV/981/2008/89, a ze dne 14. 1. 2009, č.j. OSV 21/2009/R/9 (vedeno pod sp. zn. 63 Cad 8/2009), kde řízení o žalobách pokračuje po zrušení prvotního rozsudku krajského soudu ze dne 1. 4. 2009, č.j. 63 Cad 8/2009 - 45 rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2009, č.j. 4 Ads 96/2009 – 93. Dále žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 5. 2009, č. j. OSV/269/2009/R/435, rozhodnutí ze dne 4. 5. 2009, č.j. OSV/270/2009/R/434 a rozhodnutí ze dne 29. 7. 2009, č.j. OSV 498/2009/R/701 (vedeno pod sp. zn. 63 Cad 78/2009), o níž doposud nebylo krajským soudem rozhodnuto.

Žalobkyně podala dne 17. 8. 2010 námitku podjatosti, v níž kromě obsáhlé věcné argumentace směřující k předmětu žalob namítla, že samosoudce Mgr. Karel Kostelecký od samého začátku rozhoduje ve prospěch žalovaného. Ani v jednom řízení žalobkyně

nedostala možnost osobně se zúčastnit při soudním jednání a doložit tak skutečná fakta a argumenty k napadeným rozhodnutím žalovaného. Žalobkyně podala své žaloby s tím, že se domáhala objektivního a správného posouzení. Dále požádala, aby řízení bylo postoupeno Okresnímu soudu v České Lípě podle místa příslušnosti.

Samosoudce Mgr. Karel Kostelecký posoudil vyjádření žalobkyně jako námitku podjatosti, k níž uvedl, že se necítí podjatý, neboť poprvé se o existenci žalobkyně dozvěděl až podáním její žaloby, osobně ji ani její rodinné příslušníky nezná a soukromně je mu její osud lhostejný. Dále uvedl, že krajský soud jedná v souladu s ustanovením § 7 s. ř. s. Kromě toho poukázal na to, že i když námitka podjatosti směřovala pouze ke sp. zn. 63 Cad 78/2009, může jejím obsahem být dotčeno i rozhodování ve věci vedené pod sp. zn. 63 Cad 8/2009. Žalobkyni byl ustanoven i zástupce, kterému posléze vyjádřila svou nedůvěru.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*.

Důvodem pro vyloučení soudce může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, žalobkyně ostatně podobné skutečnosti ani netvrdila.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v dané věci je rozhodující znění § 8 odst. 1 třetí věta s. ř. s., podle níž „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Žalobkyně vznesla obecnou námitku proti způsobu, jakým samosoudce vedl řízení „od začátku“, aniž by uvedla jakékoli konkrétní nestandardní projevy či postupy, které by jmenovaný samosoudce vůči ní činil. Žalobkyně neuvedla ani žádné konkrétní skutečnosti svědčící o tom, že by jmenovaný samosoudce měl k věci či účastníkům nějaký vztah. Pouhé tvrzení, že jmenovaný samosoudce rozhoduje věc ve prospěch žalovaného, nezakládá podjatost soudce, a navíc je v posuzované věci naprosto nepravdivé. Krajský soud rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. 63 Cad 8/2009 prvotním rozsudkem tak, že žalobkyni vyhověl a napadená rozhodnutí žalovaného zrušil. Prvotní rozsudek krajského soudu byl zrušen až Nejvyšším správním soudem, který vyhověl kasační stížnosti žalovaného. Obdobně ani ve druhém řízení není na místě tvrzení, že by jmenovaný samosoudce rozhodoval v neprospěch žalobkyně, neboť v tomto řízení doposud krajský soud meritorně nerozhodl. Žalobkyně navíc nemohla doposud mít možnost zúčastnit se jednání v uvedených věcech, neboť jednání doposud ani v jednom z předmětných řízení nebylo nařízeno (prvotním rozsudkem ve věci sp. zn. 63 Cad 8/2009 krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného bez jednání).

Je dále zapotřebí dát za pravdu krajskému soudu, že obsahově námitka podjatosti směřuje nejen proti postupu jmenovaného samosoudce ve věci vedené pod sp. zn. 63 Cad 78/2009, ale také ve věci 63 Cad 8/2009. Protože uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobkyně nenamítá, Nejvyšší správní soud rozhodl, že samosoudce Mgr. Karel Kostelecký není vyloučen z projednávání a rozhodování věcí vedených pod sp. zn. 63 Cad 8/2009 a sp. zn. 63 Cad 78/2009.

K návrhu žalobkyně, aby bylo řízení o jejích žalobách postoupeno k Okresnímu soudu v České Lípě, Nejvyšší správní soud pouze nad rámec nutného odůvodnění uvádí, že takový návrh žalobkyně na postoupení věci je nepřípustný a žalobkyni k němu nesvědčí aktivní legitimace. Z toho důvodu o něm Nejvyšší správní soud ani samostatně nerozhodoval a vyložil návrh žalobkyně v kontextu vznesené námitky podjatosti. Institut postoupení věci je upraven v ustanovení § 7 odst. 5 a 6 s. ř. s., podle nichž platí, že soud je povinen postoupit návrh k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému, byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení. Není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány. O takovou situaci se v posuzované věci nejedná. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v případě všech návrhů žalobkyně, o nichž krajský soud vede řízení, se jedná o věci projednatelné ve správním soudnictví a věcně příslušným soudem je tedy krajský soud místně příslušný dle místa sídla žalovaného (§ 7 odst. 1, 2 s. ř. s.). Okresní soud v České Lípě, který žalobkyně považuje za věcně a místně příslušný, nevykonává agendu správního soudnictví a není tak věcně příslušný k projednání žalob proti rozhodnutím žalovaného, které žalobkyně podala. Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec je tedy soudem věcně i místně příslušným k vedení řízení ve věcech obou žalob.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu